

Kauniaisissa joulukuussa 2011

Rakkaat Akasia-työn ystävät!

Olen viettänyt monta joulua Saksassa. Maassa on mukavia jouluperinteitä, joita odotetaan pitkin vuotta. Tässä joulu-kirjeessä ajattelin kertoa yhdestä sellaisesta.

Eräässä saksalaisessa kylässä on niin kauan kuin asukkaat muistavat näytelty joulu-evankeliumi kylän ravintolassa. Kirkko ei näyttelemiseen sovellu, sillä suuri kasteallas on tiellä. Näytelmän henkilöahmot valitaan kylän lasten joukosta. Kuka lie kerran saanut ajatuksen, joka viehätti kaikkia: tänä jouluna näytelmän henkilöt olisivat aikuisia. Koulun rehtori lupasi muokata käsikirjoitusta aikuisille sopivaksi.

Yksi kyläläisistä muisteli tapahtumaa: ”Olimme näytelmän kenraaliharjoituksissa, kun Joosefia näytellyt huudahti: ’Näytelmästä puuttuvat Itämaan tietäjät!’ Katseet kääntyivät Herodeksen, rehtorin, suuntaan. Miten hän oli voinut unohtaa näin tärkeät henkilöt?’

Nyt kylällä kyseltiin vapaaehtoisia. Päätettiin, että tietäjiksi haluavien olisi itse mietittävä vuorosanat ja lahja seimen lapselle. Ravintolan omistaja ehdotti yhdeksi tietäjäksi säästöpankin johtajaa, hänellä kun oli, mitä lahjaksi tuoda. Pankkimies kieltäytyi.

Lopulta kylältä löytyi kaksi miestietäjää ja yksi nainen. Mitä he sanoisivat ja millaisia tuomisia heillä olisi, se kävisi ilmi ensi-illassa.

H-hetki koitti ja ravintola oli täpötäysi. Eniten kyläläisiä kiinnosti, mitä Itämaan ylhäisillä olisi lahjana.

Kun enkelit ja paimenet olivat esiintyneet, tuli tietäjien vuoro. Ravintolan tanssilattian sivunurkasta lähestyy kolme tuiki tavallisen näköistä ihmistä. Ensimmäisenä tulee pappa Lutz vanhusten palvelutalosta kantaen käsissään kahta kainalosauvaa. Toisena tulee Angela Hauser, jonka miehellä on arkkitehtitoimisto. Kolmantena on ”levoton amerikkalainen”, Alfred Benziger, joka oli saanut lempinimensä siitä että oli matkustellut paljon.

Nämä kolme seisovat näyttämöllä ilman hienoja pukuja, kameleita tai palvelijoita. Koruttomasti, aivan kuin kyseessä olisi mikä tahansa tilanne.

Ensimmäisenä seimen äären kumartuu pappa Lutz. Hän panee kainalosauvansa seimen viereen. Yleisö odottaa. Sitten hiljaisuuden rikkovat sanat: ”Kauan olen kulkenut näiden sauvojen varassa. Luulin jo, etten enää niistä irti pääse. Mutta nyt pystyn jälleen kulkemaan omin jaloin. Kiitän siitä Joulun lasta ja pyydän: Ole sinä elämäni tuki ja turva, johon saan kaikessa nojata.”

Yleisö odottaa kahta seuraavaa tulijaa. Heillä on varmaan pienempää tuotavaa, kun käsissä ei näy mitään.

Angela Hauser lähestyy seimeä. Hän on kolmen pienen lapsen äiti. Kyläläisille hän on valitellut tämän tästä kotiäidin turhauttavaa osaa.

”Alttarilla sanoin miehelleni ’kyllä’”, heleä ääni kuuluu ravintolan tuulikaappiin asti. ”Se oli ’kyllä’ myös äitiydelle. Lupaukseni on ottanut lujille. Olen kaivannut vapautta, halunnut jotain muuta kuin pyykinpesua ja ruoanlaittoa ja ollut elämäni suuresti tyytymätön. Joulun lapsi, tuon sinulle lahjaksi uudelleen sanan ’kyllä’. Haluan sitoutua perheenäitinä olemiseen ja siihen arkeen, minkä se tuo mukanaan.”

Takarivissä istunut kotiäiti alkoi taputtaa käsiään, kunnes huomasi, ettei kukaan yhtynyt siihen.

Tuli ”levottoman amerikkalaisen” vuoro. Mies polvistuu ja ojentaa kätensä kohti seimen lasta. ”Olen etsimällä etsinyt, mitä mukanani toisin. En löytänyt mitään, mikä olisi tarpeeksi arvokasta. Ajattelin jo luopua roolistani ja päätin, etten tule paikalle. Mutta poisjääminen ei olisi kysymystä ratkaissut. Niinpä tulin – tyhjin käsin. En siksi, ettenkö olisi halunnut tuoda jotain. Minulla ei ollut muuta. Joulun Herra, ota tyhjätkädet. Jos voit käyttää niitä, tässä olen. Jos haluat täyttää tyhjätkä-
teni, tee sekin, Herra.”

Poikkeuksellisesti sinä jouluna näytelmä päättyi suureen hiljaisuuteen. Itämään tietäjät tuomisineen puhuttelivat niin, että taputukset jäivät. Oli kuin joulun tapahtumat kahden vuosituhatteen takaa olisivat tulleet keskelle tätä päivää. Seimi on siis paikka, jossa saa purkaa sydäntä, jossa tullaan kohdatuksi. Paikka, jossa lahjaksi riittävät tyhjätkädet. RL

KIITOKSEN PAIKKA

Menneen vuoden aikana olemme saaneet kokea, mitä tapahtuu, kun Jumala täyttää tyhjätkädet. Teidän, ystävien kädet, ovat olleet kohotetut esirukoukseen puolestamme. Niiden siunausta on, että Jumala antoi minun tervehtyä syövätkourista. Kiitos kaikista rukouksistanne niin itsemme kuin työmmekin puolesta!

Kiitos myös taloudellisesta tuestanne! Sen avulla olemme voineet kulkea evankeliumin asialla eri puolilla maatamme. Mieleeni on jäänyt erään kuulijan sanat Etelä-Karjalassa tänä syksynä: ”Kiitos, kun sie puhuit meille Kristuksesta, puhuit sillee, että miekin ymmärsin. On niin siunattu olo, millä mie nyt lähen kottiin.” RL

INFOA

- Akasia-säätiön **Israel-matkalle** (1.-8.4.2012) mahtuu vielä mukaan. Matkanjohtajina Riitta Lemmetyinen, Marianne Jansson ja Antero Öhberg (Akasia-säätiön varapuheenjohtaja). Hinta puolihoidolla 1445,- € + retkipaketti n. 300,- €. Finnairin lennot, matkatoimistona Toivomatkat. Koko ohjelma nettisivuillamme. Lähetämme ohjelman pyynnöstä postitse.
- Iloitsemme siitä, että kevätkauden kalenterimme on jo kutakuinkin täynnä tilaisuuksia. Ne ovat näkyvillä nettisivuillamme ja ilmoitamme niistä seuraavassa ystäväkirjeessä.

Siunattua Joulun aikaa!

Marianne Jansson Riitta Lemmetyinen

Akasia-säätiö, Kauppalantie 25 A 4, 02700 Kauniainen, puh. (09) 728 4790, RL: 050 300 1616, MJ: 050 354 3241, www.akasia.fi

Pankki: FI04 8000 1671 2576 33 (Sampo, lahjoitusten viitenumero: 1009).

Puhelinkolehdin puh.nro: 0600-918 98 (yhdellä soitolla lahjoitat 10,10 €)

Rahankeräyslupa: Koko Suomi paitsi Ahvenanmaa. POHA 2020/2010/3767 ajalle 17.2.2011-31.12.2012 myönnetty 17.2.2011.
Varojen käyttö: Akasia-säätiön opetus-, julistus- ja sielunhoitotyö vuosina 2011-2013.